

een tien voor
funny

Opgedragen aan Florian

EVELIEN VAN DORT

een tien voor
funny

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Lees de hele Funny-serie:

Funny-omnibus 1 (Funny in het bos, Funny en Pluk, Funny wint)

Funny-omnibus 2 (Funny in galop, Funny viert feest, Funny op trektocht)

Funny-omnibus 3 (Funny op wereldreis, Funny's wedstrijd, Een tien voor Funny)

Funny mijn held

Funny op Texel

Funny heeft talent

Funny's verrassing

Illustraties binnenwerk en omslag: Kristel Steenberg

Ontwerp omslag: Tamar de Klijn

Lay-out binnenwerk: Gerard de Groot

ISBN 978 90 266 2479 7

NUR 282

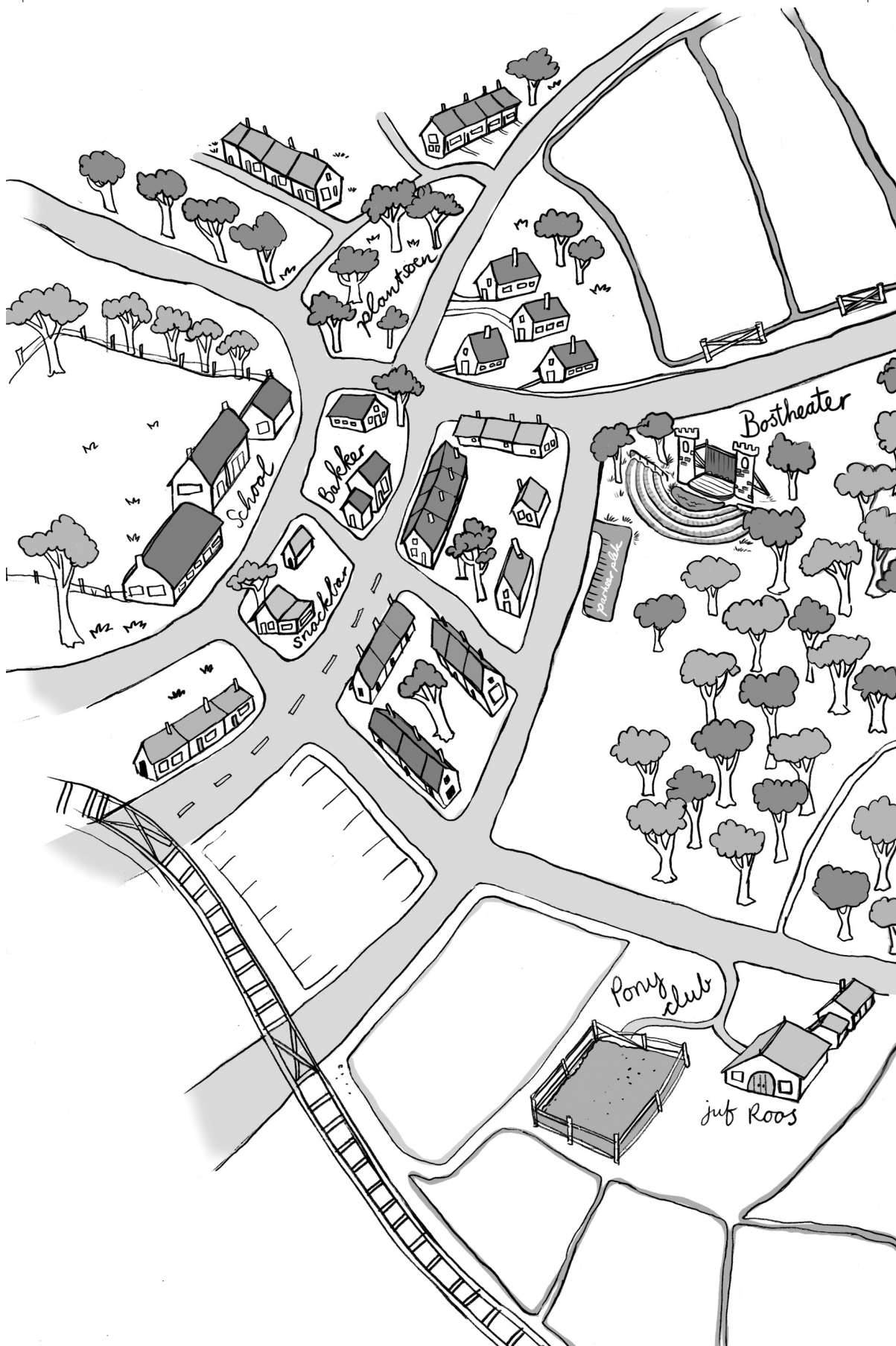
www.kokboekencentrum.nl

© 2014 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Inhoud

1. Eva staat aan de kant	11
2. Auditie gemist	15
3. Twee keer ziekenbezoek	22
4. Misverkiesje of faalangst	25
5. Eva en Funny zijn heel verdrietig	30
6. Peer en de nachtdienst	33
7. Het bostheater	38
8. Eva slikt tien spinnen in	44
9. Doet Stijn mee?	48
10. Tien sterren pannenkoek	52
11. Het Funnyspel	56
12. Een treiterfoto	61
13. Racemonster	64
14. Funny's toneeldebuut	68
15. De generale	71
16. Wending in het complot	77
17. Funny is jarig	81
18. Een tien voor Funny	86

Voorwoord

Eva woont samen met haar zus Carolien, broertje Pieter, mama en papa, Peer de hond en drie pony's. Naast het huis is een wekje voor de pony's. Funny, de pony van Eva, is een bruine Shetlander met lichtbruine manen en een lichtbruine staart. Funny is altijd vrolijk en soms stout.

De witte Shetlandpony heet Sneeuw. Pieter rijdt sinds de zomer op Sneeuw, want Carolien heeft Bruno, een grotere pony gekregen. Bruno is een Connemara pony, een lieve bruine pony met zwarte manen.

Eva, Carolien en Pieter rijden bij de ponyclub de 'Bosruiters'. De andere leden van de ponyclub zijn Robin met zijn pony Lotus, de tweeling Sara en Tara, en Margreet. Sara en Tara lijken precies op elkaar, net als hun pony's Jip en Janneke. Margreet rijdt op haar pony Mik en is de beste vriendin van Eva.

Margreets moeder is getrouwd met de vader van Ben, ze wonen in het Boshuis. Ben heeft een ernstig ongeluk gehad en kan niet goed meer praten en lopen. Hij zit in een rolstoel. Ben vindt ponyrijden geweldig en het gaat steeds beter met hem. Ben rijdt op Bontje, de brave Shetlander van Pieter.

Juf Roos geeft les op de ponyclub. Ze is getrouwd met Hans Dunsel, de boswachter. Ze wonen op de boerderij naast de ponyclub.

1. *Eva staat aan de kant*

Eva loopt naar de ingang van de rijbak. De rijles gaat zo beginnen. Sara stapt met haar pony Jip naar Eva toe. Haar blauwe bodywarmer kleurt perfect bij het blauwe zadeldekje. Tara draaft achter haar aan. Ze draagt een roze bodywarmer, die goed past bij het dekje van haar pony Janneke.

‘Ben je je pony vergeten?’ vraagt Sara. ‘Grapje!’

Eva draait zich om, ze kan er niet om lachen. Sara weet dat Funny al een week kreupel is. Eva mag niet op haar pony rijden. Ze is naar de ponyles gekomen om juf Roos te helpen. En omdat ze het ponyrijden heel erg mist.

Margreet komt op Mik naar haar toe gereden. Ze zwaait vrolijk met twee armen naar Eva. Haar pony weet toch de weg wel!

‘Hoe gaat het met Funny?’ vraagt Margreet. ‘Is het al iets beter met haar been? Komt de dierenarts nog vandaag?’

‘Hoi,’ begroet Eva haar vriendin. ‘Vanmorgen hinnikte Funny naar me.’

‘Dan voelt ze zich vast al iets beter,’ zegt Margreet welgemeend. Ze laat Mik even halt houden.

‘Ik moet nog aansingelen,’ zegt ze en ze schuift haar linkerbeen naar voren. Eva helpt haar, ze trekt de singel met moeite een gaatje strakker. Margreet en Mik zijn beiden nogal stevig gebouwd.

‘Kokindje van me.’ Margreet klopt op Miks hals. ‘Kokindjes zijn toch van die ronde dropjes? Ik vind muntdrop lekkerder. Maar ja, die zijn plat en Mik is nogal bol. Een salmiakbal is ook rond, maar die zijn pittig. Pittig past niet zo bij mijn slomerik. En kokindje klinkt leuker, vind je niet?’

Eva kijkt haar vriendin lachend aan. ‘Snoepjesmonster,’ zegt ze. ‘Ga lekker trainen.’ Eva geeft Mik een klopje op zijn rug. De pony stapt de rijbak in.

Carolien, Robin, Pieter, Sara, en Tara rijden al rond op hun pony’s.

De ruiters zijn compleet. Nou ja, zonder haarzelf dan. Eva hoopt heel erg dat Funny gauw beter is. Ze kijkt omlaag naar de grijze kunststofsnippers op de grond. Door de snippers is de bodem steviger en minder stoffig.

Iemand tikt op haar schouder. Het is juf Roos.

‘Fijn dat je er bent,’ zegt ze hartelijk. ‘Wil je de rijbak afsluiten?’

‘Ja, natuurlijk.’ Eva schuift de ronde balken voor de ingang. Ze gaat op de bovenste balk zitten.

Juf Roos laat de ruiters eerst met een lange teugel rijden. Ze moeten sturen met hun gewicht en hun benen. Carolien stapt voorop, ze rijdt super netjes. Daarna volgt Robin. Hij heeft moeite om zijn pony bij zich te houden. Zijn pony Lotus houdt van actie.

‘Robin, iets naar achteren leunen,’ roept juf Roos.

Eva luistert goed naar de aanwijzingen. Grappig, denkt ze. Het lijkt wel of ik toch een beetje meerijd.

‘Vandaag gaan we de uitgestrekte stap oefenen,’ zegt juf Roos.

‘Weten jullie nog wat dat is?’

‘Je pony gaat harder,’ antwoordt Sara.

‘Nee, je pony gaat gestrekter,’ zegt Tara.

‘Jullie hebben allebei gelijk,’ zegt juf Roos. ‘Je pony strekt zijn benen verder uit. De passen worden groter en daardoor ga je harder.’

Om de beurt rijden de ruiters langs de lange zijde in de uitgestrekte stap.

‘Niet sneller gaan rijden,’ zegt juf Roos steeds. ‘Ruimere stappen maken.’ Juf Roos loopt naar de houten springbalken aan de zijkant van de rijbak.

‘Ik pak ze wel,’ zegt Eva. Ze springt op de grond en pakt één voor één de ronde gekleurde balken. Juf Roos rolt ze op een staplengte afstand van elkaar. Nu kunnen de pony’s niet anders dan grotere stappen nemen.

Bij Sara en Tara lukt het goed. Jip en Janneke verruimen hun passen. Margreet en Pieter hebben nog steeds veel moeite om hun

pony's grotere stappen te laten nemen, ziet Eva. Mik stoot telkens met zijn hoeven tegen de balken aan. Sneeuw, de pony van Pieter maakt kleine tussenpasjes.

'Shetlanders zijn niet geschikt voor hogere dressuur,' zegt Tara in het voorbijgaan. Daarna rijdt Sara langs. 'Hopeloos met die korte beentjes,' zegt ze. 'Dat wordt niks.'

Eva krijgt een naar gevoel. Ze weet zeker dat de tweeling het expres hardop zegt, zodat zij het hoort. Funny is ook een Shetlander... De Welshpony's van Sara en Tara hebben lange slanke benen.

Daarna oefenen de ruiters de uitgestrekte draf.

'Het lijkt wel of mijn pony vliegt,' zegt Tara.

'Ik wil ook uitgestrekte galop oefenen!' roept Sara.

'Nee,' zegt juf Roos. Jullie pony's hebben hard gewerkt. 'We laten de pony's uitstappen.'

Juf Roos loopt naar Eva toe. 'Hoe gaat het met Funny?' vraagt ze.

'Iets beter, denk ik. Vanmiddag komt de dierenarts naar Funny kijken,' vertelt Eva.

'Een blessure heeft tijd nodig om te herstellen,' zegt juf Roos. 'Het komt wel weer goed.'

'Zal ik de balken terugleggen?' vraagt Eva.

'Ja, dank je.' Juf Roos ziet haar man Hans Dunsel aankomen en ze loopt naar hem toe.

'Hoe gaat het?' Hans slaat zijn arm om juf Roos heen. 'Heb je de kudde lekker laten rennen?' Hans maakt altijd grappen, weet Eva. Ze tilt één voor één de balken op en sjouwt ze terug naar de standaard. Sara stapt met Janneke naar Eva toe. 'Je hebt mazzel dat je niet meedeed,' zegt ze.

'Hoezo?' vraagt Eva verbaasd.

'Tsss,' zegt Sara. 'Snap dat dan.'

Tara laat Jip ook stilstaan. 'Funny is vast overbelast,' zegt ze.

'Bedoelen jullie dat ik te zwaar ben voor mijn pony?' vraagt Eva.

Ze krijgt geen antwoord. Een auto met trailer rijdt het erf op.

'Papa is er,' roept Sara. 'We hebben zo die je-weet-wel.' Ze keert haar pony om en draaft weg.

‘Zie ik er goed uit?’ vraagt Tara.

‘Hoezo?’ vraagt Eva.

‘Laat maar.’ Tara rijdt in uitgestrekte draf naar de ingang van de rijbak. Haar vader heeft de laadplank van de trailer al opengeklapt.

Eva blijft staan. Sara en Tara vinden zeker dat het haar schuld is dat Funny kreupel is. Maar zij kan toch niets aan de blessure doen. Haar pony is gestruikeld over een boomwortel en op haar linkerknie gevallen.

‘Wat sta je sip te kijken,’ zegt Margreet. ‘Zal ik je helpen slepen?’

‘Ik red het wel,’ zegt Eva met een zucht. ‘De tweeling doet weer eens flauw.’

‘Tegen mij deden ze ook al zo raar,’ zegt Margreet. ‘Een beetje stiekem. Er is iets aan het handje...’ Margreet racet de rijbak uit.

Eva kijkt haar vriendin na. Typisch Margreet. Ze laat het er niet bij zitten. In haar eentje ruimt Eva alle balken op.